

35 И рече ѿмъ Исуса: іоуше малко време е свѣтъ въ васъ: ходѣте, докль ѿмате свѣтъ, да вы не зафанете мнина та: а който ходи въ темнина та, не знае кждѣ шива.

36 Докль ѿмате свѣтатъ, вѣрвайте въ свѣтатъ, да кждете синовете на свѣтатъ, тѣа (слова) ѿзговори Исуса, и послѣ шиде та се скръ ѿ нихъ.

37 И се все това шото сотвори толко знаменѣа предъ нихъ, пакъ не повѣрвахъа въ него.

38 За да се ѿсполни слово то на пророка Исая, шото рече: Господи, кой повѣрва на наша та проповѣдь; и мышца та Господна комъ се ѿкрые;

39 Затова не можеха да вѣрватъ, зашото пакъ рече Исая:

40 Ѣслѣпилъ имъ е очи те, и ѿкаменилъ сердца та: за да не видатъ съ очи те и раздмѣлатъ съ срдце то, и ѿбжрат се, и ѿцѣлимъ ги.

41 Тѣа (слова) рече Исая, когато виде слава та м, и говори за него.

42 Свѣче и ѿ князи те мнозина повѣрвахъа въ него: но заради фарисей те не ѿповѣдвахъа, да ги не ѿпждатъ ѿ сонмище то.

43 Зашото возлюбихъа по

многъ слава та человекеска, нежели слава та Бжѣа.

44 И Исуса ѿзвакъ, и рече: който вѣрва въ мене, не вѣрва въ мене, но въ оногова, който ме е пратилъ.

45 И който гледа мене, гледа оногова който ме е пратилъ.

46 Изъ дождохъ свѣтъ въ мѣръ, за да не ѿстане въ темнина та никой, който вѣрва въ мене.

47 И който чде слова та мой, и не повѣрова ги, азъ не шемъ да мѣ сдѣимъ: зашото не дождохъ да сдѣимъ мѣръ, но да спасемъ мѣръ.

48 Който се ѿмета ѿ мене, и не прѣйма мой те дѣмъ, има оногова който мѣ сдѣди: слово то което дѣмахъ (азъ), то ше да мѣ сдѣи въ послѣдній день.

49 Зашото азъ ѿ себе си не дѣмахъ: но Оцъ който ме прати, той ми заповѣда, шо да речемъ, и шо да дѣмамъ.

50 И знамъ зашото негова та заповѣдь е животъ вѣчний, тѣа прочее (слова) шото азъ говоримъ, каквото ми ги е реклъ Оцъ мой, такъ ги говоримъ.

ГЛАВА ГГ

А предъ празникатъ на пасха та, понеже знаеше